

[Aksel Larsen.]

Derfor vil vort Parti ogsaa, hvis Loven bliver gennemført nogenlunde i Overensstemmelse med Forslaget her, efter alt at dømme maatte afholde sig fra at stemme ved den endelige Afstemning om Loven her i Tinget. Vi vil ikke stemme imod den, fordi vi er af den Opfattelse, at det vilde medføre alt for store Ulykker for Arbejderklassen, hvis hele denne Lovgivning med eet Slag blev standset. Nu er der jo ikke stor Fare for, at den vilde blive standset, fordi vi stemte imod den, men det, der skal til, er jo, at man saa maatte opbygge et andet og set fra et Arbejdersynspunkt bedre og mere forsvarligt System. Uden videre stemme imod og derved markere, at vi ønsker den øjeblikkelig afskaffet, vil efter vor Opfattelse være urigtigt.

I øvrigt er der noget andet, som gør, at vi ikke kan stemme for den, og det er, at Kronen i Henhold til § 1 stadig er løst fra Guldet. Vi er godt klar over, at en øjeblikkelig Tilbageførelse til Guldpariteten, bortset fra de praktiske Vanskeligheder, det vilde støde paa, maatte medføre en uhyre Rystelse af hele Samfundøkonomien, som ogsaa maatte blive til Skade for den arbejdende Befolkning, men vi har paa den anden Side, som Loven er affattet, og med den Myndighed, Nationalbanken og Regeringen i Henhold til Loven sidder inde med, ingen Garantier imod fremtidige Eksperimenter med Kronen. Vi har set i tidligere Tider, at da afgjorde man i Kulisseforhandlingerne, hvor meget Kronekursen skulde nedsættes med, og Rigsdagen som saadan havde egentlig intet dermed at gøre. Naturligvis vil Regeringen i Forbindelse med Nationalbanken være i Stand til, ogsaa uden Kanslergadeforlig, at lade Kronen stige eller falde. Jeg finder det, efter det, der er passeret, meget farligt at give Regeringen en saadan Fuldmagt, fordi Kronekursen er af afgørende Betydning for hele Befolkningen og ikke mindst for den arbejdende Befolkning, der ogsaa udgør den største Del af Forbrugerne. Derfor maa vi ogsaa paa dette Punkt tage Anstand og vil ogsaa af denne Grund maatte afholde os fra at stemme om Loven.

Maa jeg i øvrigt, inden jeg slutter, henstille til Regeringen, at den i Administration af Valutalovgivningen og Importbegrænsningen i Fremtiden søger dels sely, dels gennem Valutacentralen at optræde mere smidigt, end Tilfældet hidtil har været. Jeg vægrer mig ved at tro, at det af nogen som helst saglige Grunde skulde være nødvendigt i den Grad at begrænse Tilførselen

af Citroner og andre Frugter her til Landet, Medicinalvarer el. lign, som man en Tid har gjort. Det er relativt meget smaa Beløb i Valuta, denne Import drejer sig om, og det maa være muligt for Regeringen at arbejde paa en saadan Maade, at det kan lade sig gøre at forhindre, at der opstaar Mangel paa den Slags Forbrugsvarer.

Jeg skal med disse Bemærkninger trække mig ud af Debatten, og vi afventer saa, hvad de kommende Udvalgsforhandlinger fører til. Kanske vil de forandre Forslaget saadan, at der bliver Lejlighed til dels at tage særlig Stilling til det ved senere Behandlinger, dels eventuelt at ændre den Anskuelse, jeg her har givet Udtryk for, men det vil jo altsaa vise sig.

Prieme: Under Finanslovdebatten udtalte den højtærede Handelsminister — det findes Sp. 565 —, at han haabede, det kunde lykkes at foretage visse Ændringer i den gældende Lov, saa der kunde raades „Bod paa Forhold, der maa erkendes at have virket uheldigt“, og han tilføjede, Sp. 566: „Saa snart de Overvejelser og Forhandlinger, som er nødvendige, er tilendebragt, er det min Hensigt, i Overensstemmelse med, hvad jeg har stillet i Udsigt paa sidste Møde i Valutaraadets Forretningsudvalg, at drøfte de eventuelle Ændringer med Erhvervenes Repræsentanter i Valutaraadet eller dettes Forretningsudvalg“. Ogsaa i Handels- og Kontoristforeningen udtalte Ministeren, at han haabede, at det vilde vise sig muligt at gennemføre Lempelser til Gavn for vort Erhvervsliv, og at han vilde drøfte Ordningen med Erhvervene.

Det maa derfor ikke undre Ministeren, at det fremsatte Forslag er mødt med stor Beklagelse og Ængstelse fra Handelens Side, idet den lovede Drøftelse med Erhvervene ikke har fundet Sted, og fordi det praktisk taget paa alle Omraader, hvor Loven er foreslaaet ændret, enten drejer sig om Skærpelse af de bestaaende Restriktionsforhold og Formindskelse af Erhvervsvirksomhedernes Rettigheder og Frihed eller om Lovfæstelse af Forhold, hvor Administrationen allerede tidligere er gaaet ud over, hvad der var Meningens med den gældende Lovs Bestemmelser. Jeg har kun eet Sted i Loven kunnet finde noget, der skulde være Lempelser, nemlig i § 7 om Omsætning og Salg af Valutabevillinger, et Forhold, jeg omtaler senere. Derimod er det, der muligvis kan eller kunde blive Lempelser, kun at finde i Bemærkningerne til Lovforslaget, og der endda mest kun nævnt